

30 anys de pactes de les cúpulas sindicals

¿Perque creix la precarietat?

De reforma en reforma fins a la precarietat total

ANTECEDENTS HISTÒRICS

1. La Llei de Relacions Laborals d'abril de 1976:

Aquesta Llei va significar el nivell més alt de garantia dels drets en el contracte de treball de què fins ara hem gaudit els treballadors de l'Estat espanyol:

-En cas d'acomiadament improcedent, era el treballador el que tenia l'opció d'incorporar-se de nou a l'empresa o d'optar per la indemnització.

-La indemnització per acomiadament era d'un mínim de 6 mesos amb 60 dies per any treballat, amb un límit de 5 anualitats que s'arribaven a doblar en els casos de família nombrosa i dels majors de 55 anys.

-La primacia de la contractació indefinida era la norma imperant. Després del període de prova, llevat de casos molt excepcionals es passava a tenir contracte indefinit.

Aquesta conquestes eren conseqüència del nivell de lluita i organització del moviment obrer en els últims anys de la dictadura, en el seu combat per fer caure-la combinant-la amb lluita per l'ampliació dels drets dels treballadors a través de la negociació dels

convenis col·lectius. La lluita dels treballadors en aquest període havia aconseguit imposar aquestes conquestes en el dret laboral malgrat que les seves organitzacions de classe eren il·legals.

2. - Decret de 4 de març de 1977

-Aquest Reial Decret és, de fet, la primera Contrareforma Laboral. Suprimeix l'Art.35 de la Llei R. L. (dret a la readmissió i rebaixa dels coeficients en les indemnitzacions), reconeix l'acomiadament objectiu individual i la reestructuració de plantilles. D'altra banda, es reconeix per primera el dret de vaga, i en contrapartida també s'admet el tancament patronal. També es reconeix la protecció de l'activitat sindical dels treballadors.

reconeix l'acomiadament objectiu individual i la reestructuració de plantilles. D'altra banda, es reconeix per primera el dret de vaga, i en contrapartida també s'admet el tancament patronal. També es reconeix la protecció de l'activitat sindical dels treballadors.

3. - Els Pactes de la Moncloa

Els sindicats són legalitzats el mes d'abril de 1977. L'octubre d'aquell mateix any els partits polítics firmen els Pactes de la Moncloa i, encara que els sindicats no firmen, els recolzen fermament. El contingut dels Pactes de la Moncloa inclou temes polítics, socials i econòmics. Per primera vegada, s'obté un consens general, tant des del nou poder com des de l'oposició, segons el qual és necessari que depenguin del creixement econòmic i, per tant, de

“El Decret del 1977 és, de fet, la primera Contrareforma Laboral. Suprimeix el dret a la readmissió i rebaixa dels coeficients en les indemnitzacions”

“Els Pactes de la Moncloa constitueixen el punt central per a la transició del franquisme i la crisi del model d'acumulació anterior cap a la regulació liberal de l'economia”

Mobilització en suport dels 660 treballadors acomiadats de SEAT

la recuperació del benefici privat tots els altres factors: ocupació, salaris, condicions laborals, etc. Es canvia el criteri sindical per la negociació col·lectiva; ja no es parteix de l'IPC de l'any anterior sinó de la inflació prevista, cosa que ha significat un espoli en els salaris dels treballadors de més de 20 punts, i queda a compte de les trampes dels governs de torn, donant per entès que els augments en la productivitat passen a engrair els excedents empresarials; es preveu la possibilitat de regular plantilles (es per-

met l'acomiadament del 5% de la plantilla en aquells casos en els quals la pujada salarial superi en una empresa el 20%); es preveu la possibilitat de contractació temporal i l'ajustament necessari de plantilles en les empreses en crisi.

Els Pactes de la Moncloa constitueixen el punt central per a la transició del franquisme i la crisi del model d'acumulació anterior cap a la regulació liberal de l'economia. En definitiva, amb els Pactes de la Moncloa es va donar forma a la Constitució de

1978, que consagra la inviolabilitat de l'economia de mercat i del règim capitalista.

4. - L'Estatut dels Treballadors de 1980

Un cop debilitat el moviment obrer per la política de consens amb les forces burgeses, la CEOE i la UCD prescindeixen de CCOO i prioritzen els acords amb la UGT, que es concreten en l'Acord per a l'elaboració de l'Estatut dels Treballadors i en l'Acord